

to zohrehaneh maz'aleh e az mif

zadegi vaf

zohrehaneh zohrehaneh ed

zohrehaneh zohrehaneh ed

zohrehaneh zohrehaneh ed

نیکولو ما کیاولی

شهریار

ترجمه‌ی

داریوش آشوری

فهرست

۷	دیباچه‌ی مترجم (ویراست یکم)
۱۱	دیباچه‌ی ویراست دوم
۱۲	دیباچه‌ی ویراست سوم
۱۳	پیش‌گفتار درباره‌ی مفهوم «ویرتو» و ترجمه‌ی آن به فارسی
۱۸	مفهوم «هر» در ترجمه‌ی این متن
۲۴	درباره‌ی زبان‌نگاره‌ی این ترجمه
۲۷	ماکیاولی: زندگی و روزگار-اش
۴۰	جاگار ما کیاولی در اندیشه‌ی سیاسی

شهریار

۵۳	از نیکولو ما کیاولی به عالی‌جناب لورنتسو مدیچی
۵۵	فصل یکم: شهریاری‌ها بر چندگونه‌اند و شیوه‌های فراچنگ آوردنشان
۵۷	فصل دوم: درباره‌ی شهریاری‌های ارث‌برده
۵۹	فصل سوم: درباره‌ی شهریاری‌های پیوندی
	فصل چهارم: چرا در پادشاهی داریوش، که به دستِ اسکندر افتاد، پس از
۷۱	مرگِ اسکندر مردم بر جانشینان وی نشوریدند

دیباچہ مترجم

(ویراستِ یکم)

کتاب شهریار در اصل به زبان ایتالیایی نوشته شده و گذشته از اهمیت آن در عالم اندیشه‌ی سیاسی، از نظر نثرنویسی نیز از آثار بر جسته‌ی ادبیات ایتالیایی است. ترجمه‌ی کتاب از زبان اصلی برای این مترجم ممکن نبود، زیرا به آن زبان آشنایی ندارد. این ترجمه‌ی فارسی بر اساس سه ترجمه‌ی انگلیسی انجام پذیرفته است.

The Prince Tr. by George Bull, Penguin Books, 1975.

The Prince and The Discourses, Tr. by Luigi Rici, Modern Library. College Edition, 1950.

The Prince, Tr. by W. K. Marriott, Everyman's Library, 1971.

در مورد نامهای خاص تاریخی و جغرافیایی، مترجم برای پرهیز از آشتفتگی، به پیروی از روش دایرةالمعارف فارسی (غلاحسین مصاحب)، جز در مواردی که نامها شکل شناخته شده‌ای در زبان فارسی دارند، کوشیده است آن‌ها را بنا بر واگفت (تلفظ) شان در زبان اصلی (یونانی، لاتینی، ایتالیایی، فرانسه) بیاورد. برای

فصل پنجم: در باب شیوهٔ حکومت بر آن شهرها یا شهریاری‌ها که پیش از آن اتفاق نداشتند، توانند

۷۵	از آن با قانون خود می‌زیسته اند
۷۹	فصل ششم: در باب آن شهریاری‌ها که به نیرو و هنر خود گیرند
۸۵	فصل هفتم: در باب شهریاری‌های نوبنیاد که به بازو و بخت دیگران گیرند
۹۵	فصل هشتم: در باب آنان که با تبهکاری به شهریاری رسند
۱۰۱	فصل نهم: در باب شهریاری مردمی
۱۰۷	فصل دهم: در باب ارزیابی قدرت شهریاری‌ها
۱۱۱	فصل یازدهم: در باب شهریاری دینیاران
۱۱۵	فصل دوازدهم: در باب گونه‌های سیاه و سپاهیان مُزدور
۱۲۳	فصل سیزدهم: در باب سپاهیان گُمکی، آمیخته، و بومی
۱۲۹	فصل چهاردهم: شهریار و لشکر آرایی
۱۳۳	فصل پانزدهم: در باب آن چه مایه‌ی ستایش و نکوهش بهر مردمان است
به ویژه شهریاران
۱۴۷	فصل شانزدهم: در باب بخشندگی و تنگ‌چشمی
۱۵۱	فصل هفدهم: در باب سنگدلی و نرمدی و این که مهرانگیزی بهتر یا
ترس انگیزی
۱۴۱	فصل هجدهم: در باب شیوه‌ی درست پیمانی شهریاران
۱۵۱	فصل نوزدهم: در باب پرهیز از خوار و نفرت‌انگیز شدن
۱۶۵	فصل بیستم: در باب سودمندی یا زیان‌گندی ذُرها و دیگر چاره‌اندیشی‌ها
که شهریاران کنند
۱۷۱	فصل بیست و یکم: شهریار را چه باید کرد تا نامبردار شود
۱۷۷	فصل بیست و دوم: در باب رایزنان ویژه‌ی شهریار
۱۷۹	فصل بیست و سوم: چه گونه از چاپلوسان می‌باید پرهیخت
۱۸۳	فصل بیست و چهار: چرا شهریاران ایتالیا کشورهاشان را از کف داده اند
۱۸۷	فصل بیست و پنجم: در کارهای بشری بخت تاکجا دست‌اندرکار است و
چه گونه با آن می‌توان ستیزید
۱۹۳	فصل بیست و ششم: فراخوانشی به رهانیدن ایتالیا از چنگال بربران
۱۹۹	فهرست نامها

۹ دیباچه‌ی مترجم

و برخی از اشاره‌های تاریخی یا اصطلاحی متن را در پانویس شرح کرده‌ام. تمامی پانویس‌ها در این ترجمه از مترجم فارسی‌ست.

داریوش آشوری

۱۳۶۵ آبان، تهران

این کار، البته، مراجعه به منابع گوناگون (به ویژه دایرةالمعارف فارسی) و نیز مشورت با آشنایان به زبان‌های دیگر، به ویژه ایتالیایی، لازم بود. در این زمینه از آقایان فیروز فولادی و شمس‌الدین ادیب سلطانی سپاسگزار ام که راهنمایی‌های خود را از من دریغ ندانند.

بنابراین، کوشش مترجم در این جهت بوده است که به ویژه نام‌های ایتالیایی، که در این متن فراوان است، به واگفت زبان اصلی نوشته شوند. از آنجا که در زبان ایتالیایی واژه‌ها و نام‌های تشدیدار فراوان است، برای وانوشت دقیق‌تر، این‌گونه نام‌ها را با تکرار حرف تشدیدار آورده‌ام. برای مثال: فررارا (Ferrara)، وتوری (Vettori) برخی نام‌های ایتالیایی از راه زبان فرانسه به فارسی راه یافته و آشنای اند. در چند مورد، از جمله، نام شهر فلورانس را، که اصل ایتالیایی آن فیرننسه (Firenze) است، به همان شکل آشنا آورده‌ام. اما در جاهای دیگر از روش کلی خود، یعنی وانوشت بر اساس واگفت به زبان اصلی، پیروی کرده‌ام. چنان‌که، نام ماکیاولی به صورت فرانسوی آن، یعنی ماکیاول، در فارسی بسیار به کار رفته است یا چزاره بورجا از راه زبان فرانسه به صورت سزار بورژیا درآمده است، ولی من در این موارد واگفت زبان اصلی را آورده‌ام. اما در مورد نام یولیوس قیصر (که اصل لاتینی آن یولیوس کایسار است و در فارسی جدید، از راه ترجمه از فرانسه، ژول سزار نیز شناخته می‌شود) صورت قدیمی فارسی آن را آورده‌ام، یعنی یولیوس قیصر.

و نیز، برای آسانی کار خوانندگان شرح کوتاهی دربارهٔ نام‌های خاص تاریخی و جغرافیایی، به ترتیب الفبایی، در پایان کتاب افزوده‌ام